

Številka: 801-01/15-16/

Datum: 18. 2. 2016

Na podlagi 42., 126., 131. in 133. člena Poslovnika Državnega zbora je Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor kot matično delovno telo pripravil

POROČILO

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (ZVO-1I), druga obravnava, EPA 973-VII.

Odbor za infrastrukturo, okolje in prostor (v nadaljevanju Odbor) je na 17. seji 10. 2. 2016 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (v nadaljevanju predlog zakona), ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po rednem postopku predložila Vlada (v nadaljevanju predlagatelj).

Na seji Odbora so sodelovali predstavniki Ministrstva za okolje in prostor, Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, Inženirske zbornice Slovenije, Mreže nevladnih organizacij za trajnostni razvoj - Plan B za Slovenijo, Eko kroga – društva za naravovarstvo in okoljevarstvo, EKO Anhovega in doline Soče ter Zakonodajno-pravne službe.

Članice in člani Odbora so kot **gradivo** za sejo (objavljeno na spletni strani Državnega zbora) imeli na voljo:

- Predlog zakona z dne 24. 12. 2015,
- mnenje Zakonodajno-pravne službe z dne 26. 1. 2016,
- mnenje Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj z dne 27. 1. 2016,
- mnenje društva za naravovarstvo in okoljevarstvo EKO krog z dne 3. 2. 2016 in
- mnenje EKO Anhovega in doline Soče z dne 10. 2. 2016.

V poslovniskem roku so bili **vloženi amandmaji:**

- poslanskih skupin SMC, DeSUS in SD k 3., 5., 6., 7., 15., 18., 23., 34., 41. in 42. členu in
- Poslanske skupine ZL k 7., 10., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 24., 25., 40. in 42. členu.

V dopolnilni obrazložitvi je v imenu predlagatelja ministrica za okolje in prostor Irena Majcen poudarila, da je glavni razlog predlaganih sprememb v predlogu zakona prenos Direktive 2012/18/EU v pravni red Republike Slovenije. Slovenija s prenosom direktive zamuja, saj bi ga morali izvesti do 31. maja 2015, zaradi česar je Evropska komisija (EK) na Slovenijo že naslovila uradni opomin in zahtevala izpolnitev obveznosti iz direktive. Poleg prenosa omenjene direktive pa se s Predlogom zakona odpravljajo tudi nekatere nedoslednosti oziroma pomanjkljivosti, ki jih je EK ugotovila pri že opravljenem prenosu Direktive 2004/35/ES in Direktive 2008/101/ES v predmetni zakon.

V predlogu zakona se odpravlja trenutno uveljavljena časovna omejitev okoljevarstvenega dovoljenja, ki po sedaj veljavni določbi velja 10 let, in spreminja čas, v katerem je okoljevarstveno dovoljenje potrebno pridobiti. Veljavni zakon tudi določa, da se gradbeno dovoljenje za napravo, kadar je to za njeno obratovanje predpisano, lahko izda le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja (OVD). V praksi se je izkazalo, da je takšna ureditev manj primerna, saj investitor v tej fazi običajno ne razpolaga z vsemi podatki, ki so potrebni za izdajo OVD. Iz tega razloga predlog zakona to spreminja in sicer tako, da je v teh primerih pravnomočno OVD pogoj za začetek obratovanja naprave ali obrata, ne pa pogoj za pridobitev gradbenega dovoljenja.

Predlog zakona prinaša spremembe določb v poglavju, v katerem je urejeno delovanje Eko sklada. Do sedaj je Eko sklad poleg upravne odločbe vedno sklepal še pogodbo o dodelitvi oziroma izplačilu sredstev, ki so bila z javnim pozivom ali javnim razpisom razpisana, kar pa je v praksi neprestano povzročalo težave. Te so se pojavljale zlasti v smislu nepodpisa pogodbe in s tem zavrženega izplačila sredstev, nemogočega poseganja oziroma spreminjanja že izdane odločbe ter pogodbe brez ustrezne zakonske podlage. Iz teh razlogov je potrebno ureditev spremeniti na način, da bo podlaga za dodelitev sredstev le odločba, pri čemer je podrobneje določena tudi njena vsebina. Prav tako veljavni zakon ne ureja postopkov in razlogov za odvzem neupravičeno pridobljenih sredstev. To pomeni, da Eko sklad zaradi načela pravnomočnosti v odločbo, razen v postopku z izrednimi sredstvi, ne more poseči z izdajo druge odločbe ali sklepa, zato se predlaga sprememba, ki bo dala pravno podlago za odvzem pravice do pridobljenih sredstev.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe (ZPS) Špela Maček Guštin je poudarila, da je ZPS predlog zakona preučila z vidika njegove skladnosti z Ustavo Republike Slovenije, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika in k posameznim členom podala določene pripombe. Posebej je opozorila na predlagano določbo 3. člena in smiselnost uvajanja novega pooblastila, s katerim bi vlada določala podrobnejša pravila za določanje mejnih vrednosti emisij, saj je vlada že po sedaj veljavni določbi organ s to pristojnostjo. Iz tega razloga je ZPS predlagala določene izboljšave besedila v sled večje jasnosti in konkretizacije ureditve. Izpostavila je še ugotovljeno medsebojno neskladje nekaterih členov v predlogu zakona in opozorila na potrebo po natančnejši definiciji pojma »najmanj razvite države« v 34. členu predloga zakona. Na koncu je poudarila, da so izražene pripombe ustrezno upoštevane v predloženih amandmajih koalicijskih poslanskih skupin, zato dodatna pojasnila s strani predlagatelja niso potrebna.

Predsednik Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj (Komisija) Jernej Verbič je poudaril, da je Komisija predlog zakona podprla s tesno večino. Nekateri člani Komisije so namreč izrazili pomisleke o ustreznosti predlagane ukinitve časovne omejenosti veljavnosti OVD z razlogom zmanjšanja

administrativnega bremena ministrstva in gospodarskih subjektov. Po njihovem mnenju odprava administrativnih ovir in bremen ne more biti utemeljen razlog za odpravo obveznega preverjanja predpisanih pogojev za obratovanje naprave oziroma obrata na vsakih 10 let. Prav tako so nekateri izrazili dvom v ustreznost predlagane spremembe, da je pravnomočno OVD pogoj za začetek obratovanja naprave ali obrata, ne pa pogoj za pridobitev gradbenega dovoljenja. Izpostavil je, da so se pri tem oprli na mnenje Inženirske zbornice Slovenije, ki meni, da se mora OVD izdati v zgodnji fazi priprave projekta oziroma pred ali istočasno z izdajo gradbenega dovoljenja in ne šele po postavitvi objekta. Opozorili so, da bi se v praksi lahko zgodilo, da se objekt na podlagi pravnomočnega gradbenega dovoljenja zgradi, v postopku pridobivanja OVD pa se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za njegovo izdajo in zato investitor ne bi mogel pridobiti obveznega uporabnega dovoljenja. Poudaril je, da Komisija sicer načeloma podpira prizadevanja za poenostavitev postopkov pridobivanja dovoljenj, vendar pa je potreben temeljit premislek, v kateri fazi je potrebna preveritev izpolnjevanja pogojev za pridobitev OVD.

Izmed pomislekov je izpostavil tudi opozorilo, da predlagana rešitev v 10. členu novele zakona omogoča, da se lahko ob določenih pogojih v OVD določijo manj stroge mejne vrednosti emisij, kot so določene na podlagi ravni emisij iz zaključkov o najboljših razpoložljivih tehnologijah (BAT), če bi višje mejne vrednosti povzročile nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje. Tak predlog je po mnenju nekaterih članov Komisije v interesu kapitala in ne javnega interesa oziroma varstva okolja ter ljudi, ki živijo v takem okolju.

* * *

Glavnina **razprave** je bila osredotočena na predlagane spremembe v **7. členu** predloga zakona s katerimi se opušča deset letna časovna omejitev veljavnosti OVD in določa obveznost obratovanja naprave po pravnomočnosti OVD ter rešitev v **10. členu**, kjer se vzpostavlja možnost, da se v OVD določijo manj stroge mejne vrednosti, kot so določene v zaključku o BAT.

Tem rešitvam so odločno nasprotovanje izrazili **poslanec ZL ter prisotni predstavniki nevladnih organizacij (Eko krog, Eko Anhovo in dolina Soče ter Plan B za Slovenijo)**, saj gredo po njihovem mnenju vsi omenjeni predlogi v smeri zniževanja okoljevarstvenih standardov. V zvezi s predlagano ukinitvijo deset letnega roka veljavnosti OVD so tako izrazili mnenje, da predlagatelj ne pojasnjuje dovolj zadovoljivo okoliščin, ki so privedle do tega, da so prvotni razlogi, ki so vodili v določitev časovne omejitve veljavnosti OVD odpadli, in kot edini razlog navaja odpravljanje administrativnih ovir. Obnavljanje OVD, kot to trenutno določa zakon, po njihovem mnenju predstavlja smiselno rešitev, saj se na ta način vzdržuje pozornost upravljavca naprave in odločevalca, hkrati pa daje možnost zainteresirani javnosti oziroma civilni družbi, da se aktivno vključi v njihovo sprejemanje.

Glede predlagane rešitve, ki pridobitev OVD prestavlja iz faze pred izdajo gradbenega dovoljenja na fazo pred začetkom obratovanja naprave pa so opozorili, da bo s tem objekt dobil gradbeno dovoljenje in bo zgrajen, vendar pa do izdaje OVD ne bo mogel začeti obratovati. Poudarili so, da ta rešitev ne predvideva smotrne ureditve za primer, če v takem primeru OVD ne bo izdano. Posledično bo pod takimi pogoji pritisk na izdajo OVD na koncu še večji, saj bo objekt že zgrajen.

V zvezi s predlagano spremembo, po kateri bo lahko pristojno ministrstvo, ne glede na stroge mejne vrednosti emisij, ki se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov BAT, določilo manj stroge mejne vrednosti, če se s tem ne bo povzročilo znatno onesnaženje in se bo ohranila visoka raven okolja kot celote, pa po njihovem mnenju

predlagatelj v zadostni meri ne pojasnjuje kriterijev, na podlagi katerih se bo manj stroge vrednosti lahko določilo. Po njihovi oceni ta rešitev predstavlja podlago za nižanje okoljskih standardov, ki bo na ta račun omogočilo industriji povečati dobičke.

V zvezi z izpostavljenimi kritikami na račun rešitve v predlogu zakona, ki pridobitev OVD predstavlja iz faze pred izdajo gradbenega dovoljenja na fazo pred začetkom obratovanja naprave, je bilo s strani **poslancev SMC** poudarjeno, da so koalicijske poslanske skupine vložile amandma k 7. členu, s katerim se določa, da se gradnja objekta lahko prične šele po pridobitvi pravnomočnega OVD. S tem se odpravlja pomisleke oziroma nevarnost, da bi prišlo do situacije, ko bi bila naprava že zgrajena, investitor pa po tem ne bi uspel pridobiti OVD. Ta rešitev po njihovem mnenju zmanjšuje možnost nepotrebnega obremenjevanja okolja, hkrati pa omogoča investitorju dovolj fleksibilnosti, da se glede na investicijski proces odloči ali bo sprožil postopek pridobivanja OVD vzporedno s postopkom ali takoj po izdaji gradbenega dovoljenja.

Glede opustitve deset letne časovne omejitve veljavnosti OVD je bilo izraženo mnenje, da ta rešitev ne bo problematična, če bodo nadzorni organi opravljali učinkovit nadzor v skladu s svojimi pristojnostmi. Poleg tega je bilo posebej opozorjeno na dodatno varovalko iz 12. člena predloga zakona, ki v prvem odstavku veljavnega 78. člena zakona dodaja novo 7. točko, po kateri bo moralo pristojno ministrstvo po uradni dolžnosti preveriti in po potrebi spremeniti veljavno OVD na vsakih 10 let, če v tem času dovoljenje ni bilo spremenjeno na zahtevo upravljavca naprave ali zaradi drugih razlogov, po katerih mora ministrstvo po uradni dolžnosti preveriti in po potrebi spremeniti dovoljenje.

V zvezi z možnostjo, da se v OVD določijo manj stroge mejne vrednosti, kot so določene v zaključku o BAT, pa so izpostavili obrazložitev predlagatelja, da bo to možno le, če s takšnimi emisijami ne bo povzročeno znatno onesnaženje in se bo ohranila visoka raven varstva okolja kot celote. Opozorili so tudi na določbo, da manj strogih mejnih vrednosti emisij ne bo mogoče določiti, če bi bilo s tem ogroženo doseganje standardov kakovosti okolja iz 23. člena veljavnega zakona ali če se bo naprava nahajala na degradiranem območju, določenem na podlagi 24. člena veljavnega zakona.

Poslanci SDS pa so v razpravi poudarili, da je z vidika investicijskega potenciala Slovenije nujna sprememba številnih zakonov s področja prostorskega načrtovanja in graditve objektov v smeri debirokratizacije postopkov ter vzpostavitve razumnih rokov sprejemanja prostorskih aktov in izdaje gradbenih dovoljenj. S tega vidika so tudi predlog zakona označili za sprejemljiv, vendar pa so opozorili, da ta predstavlja zgolj delček v celotni problematiki. Hkrati so izrazili nasprotovanje predlaganim amandmajem koalicijskih poslanskih skupin, ki po njihovem mnenju zmanjšujejo njegov prvotno zastavljen cilj. V zvezi s kritikami do predlaganih rešitev s strani okoljevarstvenih organizacij pa so izrazili mnenje, da predlagane rešitve ne bodo problematične, če bodo pristojni organi opravljali ustrezen nadzor nad izvajanjem zakona v skladu s svojimi pristojnostmi. V zvezi s tem so opozorili, da pri izvajanju številnih zakonov s področja okolja ravno ta segment pogosto predstavlja velik problem.

* * *

Odbor **je sprejel amandmaje** poslanskih skupin SMC, DeSUS in SD k 3., 5., 6., 7., 15., 18., 23., 34., 41. in 42. členu.

Odbor **ni sprejel amandmajev** Poslanske skupine ZL k 7., 10., 25. in 40. členu.

Brezpredmetni so postali amandmaji Poslanske skupine ZL k 12., 14., 15., 16., 18., 20., 24. in 42. členu.

* * *

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih Predloga zakona skupaj in jih sprejel.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo Dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila.

Za poročevalca Odbora na seji Državnega zbora je bil določen predsednik Odbora Igor Zorčič.

Sekretar Odbora
Anton Pelko, l.r.

Igor Zorčič
predsednik

DOPOLNJEN PREDLOG ZAKONA
o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (ZVO-11)

1. člen

V Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) se v drugem odstavku 1. člena 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES (UL L št. 197 z dne 24. 7. 2012, str. 1),«.

2. člen

V 3. členu se točka 6.8.1. spremeni tako, da se glasi:

»6.8.1. Večja nesreča je dogodek, kot je večja emisija, požar ali eksplozija, ki je posledica nenadzorovanih dogodkov pri obratovanju obrata in lahko takoj ali z zakasnitvijo znotraj ali zunaj obrata povzroči hudo nevarnost za človekovo zdravje ali okolje in vključuje eno ali več nevarnih snovi.«.

Za točko 6.8.1. se doda nova točka 6.8.1.1., ki se glasi:

»6.8.1.1. Nevarnost je lastnost nevarne snovi ali fizično stanje, ki lahko škoduje človekovemu zdravju ali okolju.«.

V 7.1. točki se črta besedilo »naprave ali obrata«.

V 9. točki se pika na koncu nadomesti z vejico in doda besedilo: »in izpolnjuje predpisane pogoje za razvrstitev v obrate manjšega ali obrate večjega tveganja za okolje v skladu s predpisom iz 18. člena tega zakona.«.

10. točka se spremeni tako, da se glasi:

»10. Nevarna snov je snov ali zmes, ki ustreza kriterijem za fizikalne nevarnosti, nevarnosti za zdravje ali nevarnosti za okolje, opredeljenih v Prilogi I Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L št. 353, z dne 31. 12. 2008, str. 1).«.

10.1. in 10.2. točka se spremenita tako, da se glasita:

»10.1. Nevarna snov, določena zaradi razvrstitve obratov, je v predpisu iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona določena snov ali zmes, ki je lahko surovina, proizvod, stranski proizvod, ostanek ali vmesni proizvod.

10.2. Snov je katerikoli kemijski element ali njegova spojina, razen radioaktivnih snovi po predpisih o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in gensko spremenjenih organizmov po predpisih o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi.«.

Za točko 10.2. se dodata novi 10.3. in 10.4. točka, ki se glasita:

»10.3. Zmes je zmes ali raztopina, sestavljena iz dveh ali več snovi.

10.4. Onesnaževalo je snov, ki lahko onesnažuje okolje.«.

Dosedanja točka 10. 3., ki postane nova točka 10.5., se spremeni tako, da se glasi:

»10.5. Izhodiščno poročilo je dokument, ki vsebuje podatke o stanju onesnaženosti tal in podzemne vode z določenimi nevarnimi snovmi iz 10. točke, potrebne za količinsko primerjavo s stanjem po prenehanju obratovanja naprave.«.

V 11.5. točki se besedilo drugega stavka spremeni tako, da se glasi: »Zaključki o BAT se uporabljajo neposredno, razen če je s predpisi iz 17., 19., 20. in 101. člena tega zakona določeno drugače.«.

V 11.6. točki se pred piko na koncu doda besedilo »in se uporabljajo neposredno«.

3. člen

V drugem odstavku 17. člena se besedilo zadnjega stavka črta in doda besedilo, ki se glasi:

»Vlada za naprave iz 68. člena tega zakona lahko določi podrobnejša pravila za uporabo zaključkov o BAT, pri čemer se dosežena raven varstva okolja ne sme poslabšati, mejne vrednosti emisij in druge zahteve pa so lahko določene tudi strožje, kot jih določajo zaključki o BAT.«.

4. člen

18. člen se spremeni tako, da se glasi:

»18. člen

(preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic)

(1) Upravljavec mora pri upravljanju obrata izvesti vse ukrepe, potrebne za preprečevanje večje nesreče in za zmanjševanje njenih posledic za ljudi in okolje.

(2) Upravljavec mora za obrat iz prejšnjega odstavka imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom.

(3) Vlada določi:

1. vrste in količine nevarnih snovi,
2. merila za razvrstitev obratov v obrate večjega ali manjšega tveganja za okolje,
3. vsebino zasnove zmanjšanja tveganja za okolje in varnostnega poročila,
4. obveznost, roke in vsebino prijave obrata,
5. obveznost poročanja o večji nesreči in
6. druge ukrepe za preprečevanje večje nesreče in zmanjševanje njenih posledic.

(4) Vlada določi tudi merila za določitev najmanjše razdalje med obratom in območji, na katerih se lahko stalno ali začasno zadržuje večje število ljudi, pomembnejšo infrastrukturo državnega ali lokalnega pomena in varovanimi ter zavarovanimi območji

po predpisih o ohranjanju narave, tehnične ukrepe in druge omejitve rabe prostora, vključno z zahtevami za prilagoditev obstoječih objektov, za primer spremembe okoljevarstvenega dovoljenja pa tudi kaj se šteje za znaten vpliv na preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic.

(5) Vlada določi tudi način obveščanja javnosti o nevarnosti večje nesreče in način obveščanja drugih držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica) ter drugih držav o obratih in možnih večjih nesrečah, ki bi lahko vplivale na okolje na njihovem ozemlju.«.

5. člen

Za 18. členom se doda nov 18.a člen, ki se glasi:

»18.a člen (izključitev nevarne snovi)

(1) Vlada lahko pisno predlaga Evropski komisiji, da se iz seznama nevarnih snovi, določenih v predpisu iz tretjega odstavka prejšnjega člena, posamezna nevarna snov izključi, ker ne more povzročiti sproščanja snovi ali energije, zaradi česar bi v razumno predvidljivih običajnih ali izrednih razmerah lahko prišlo do večje nesreče, in zaradi tega ne pomeni zdravstvene, fizikalne in okoljske nevarnosti.

(2) Vlada v predlogu iz prejšnjega odstavka svoj predlog utemelji in predloži naslednje informacije:

1. podroben seznam lastnosti, potrebnih za oceno potenciala nevarnih snovi glede na fizikalno, zdravstveno ali okoljsko škodljivost;
2. fizikalne in kemijske lastnosti (na primer molekulsko maso, nasičen parni tlak, toksičnost, vrelišče, reaktivnost, viskoznost, topnost in druge relevantne lastnosti);
3. lastnosti glede zdravstvene in fizikalne nevarnosti (na primer reaktivnost, vnetljivost, toksičnost in dodatne dejavnike, kot so način izpostavljenosti, razmerje med poškodbami in smrtnostjo ter dolgoročni učinki, pa tudi druge relevantne lastnosti);
4. lastnosti glede okoljske nevarnosti (na primer strupenost za okolje, obstojnost, kopičenje v organizmih, potencial za daljnosežen prenos v okolju in druge relevantne lastnosti);
5. o razvrščenosti snovi ali zmesi v EU, če je to mogoče, in
6. o pogojih obratovanja, značilnih za posamezno snov (temperatura, pritisk in drugi ustrezni pogoji), pri katerih se nevarna snov skladišči, uporablja oziroma je navzoča v primeru predvidljivega izrednega delovanja ali v primeru nesreče, na primer požara.«.

6. člen

V tretjem odstavku 20. člena se besedilo »se mora vpisati« nadomesti z besedilom »mora imeti za zbiranje, prevažanje ali trgovanje z odpadki ali za njihovo posredovanje odločbo ministrstva o izpolnjevanju pogojev in biti vpisana«.

Četrty odstatek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Ministrstvo izda osebi iz prejšnjega odstavka odločbo na podlagi vloge, ki vsebuje dokazila o izpolnjevanju pogojev iz predpisa iz petega odstavka tega člena, ministrstvo pa jo vpiše v evidenco iz 104. člena tega zakona, ko odločba postane pravnomočna.«.

V petem odstavku se 4. točka spremeni tako, da se glasi:

»4. pogoje za pridobitev potrdila iz tretjega odstavka tega člena,«.

7. člen

69. člen se spremeni tako, da se glasi:

»69. člen (obratovanje naprave)

(1) Naprava iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko začne obratovati, njen upravljavec pa lahko izvede spremembo iz tretjega odstavka 77. člena tega zakona, za katero je predpisana sprememba okoljevarstvenega dovoljenja, le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se v primeru, če obratovanje naprave ali večja sprememba v njenem obratovanju zahteva gradnjo po predpisih o graditvi objektov, gradnja lahko začne šele po pridobitvi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(3) Za začetek gradnje se šteje začetek gradbenih del, s katerimi se začnejo izvajati konstrukcijski deli objekta ali ko se začne izkop ali nasip utrjevati s konstrukcijskimi elementi.

(4) Investitor mora začetek gradnje prijaviti inšpekciji, pristojni za varstvo okolja.«.

8. člen

Prvi odstavek 71. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ministrstvo mora v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja po določbah 69. člena tega zakona in njegove spremembe po določbah 1. in 2. točke tretjega odstavka ter štirinajstega odstavka 77. člena tega zakona in 4. točke prvega odstavka 78. člena tega zakona zagotoviti javnosti vpogled v vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, pripadajoče zaključke o BAT in v osnutek odločitve o okoljevarstvenem dovoljenju ter omogočiti izražanje mnenj in dajanje pripomb.«.

9. člen

V prvem odstavku 73. člena se besedilo », njegove spremembe ali podaljšanja« nadomesti z besedilom »ali njegove spremembe«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Pravni interes, da zaradi varstva svojih pravic vstopita v postopek za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja po določbah 69. člena tega zakona, in njegove spremembe po določbah 1. in 2. točke tretjega ter štirinajstega odstavka 77. člena tega zakona in 4. točke prvega odstavka 78. člena tega zakona ima oseba, ki na območju, opredeljenem v elaboratu o vplivnem območju naprave iz drugega odstavka 70. člena tega zakona, stalno prebiva ali je lastnik ali drug posestnik nepremičnine, in nevladna organizacija iz prvega odstavka 153. člena tega zakona.«.

10. člen

Drugi in tretji odstavek 74. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. opis naprave, za katero je okoljevarstveno dovoljenje izdano, vključno z opisom dejavnosti ter zmogljivosti naprave in značilnosti območja naprave,
2. določitev mejnih vrednosti emisij v okolje,
3. določitev ukrepov za varstvo okolja in drugih pogojev obratovanja naprave,
4. določitev ukrepov, ki se nanašajo na obratovanje naprave v izrednih razmerah, in sicer pri njenem zagonu, puščanju, okvari ali trenutni zaustavitvi,
5. obveznost upravljavca, da nemudoma izvede ukrepe, s katerimi zagotovi skladnost delovanja naprave z okoljevarstvenim dovoljenjem, če je kršeno, in pristojno inšpekcijo obvesti o tej kršitvi,
6. obveznost upravljavca, da ustavi napravo ali njen del, če zaradi kršitve pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja grozi neposredna nevarnost za zdravje ljudi ali povzročitev znatnega škodljivega vpliva na okolje,
7. obveznosti upravljavca v zvezi z izvajanjem monitoringa, poročanjem ministrstvu o njem in o okoljskih nesrečah ter pogoje za ocenjevanje skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij,
8. določitev ukrepov, ki se nanašajo na dokončno prenehanje delovanja naprave, in
9. določitev drugih ukrepov za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote, vključno z zmanjševanjem onesnaževanja na velike razdalje ali čezmejnega onesnaževanja okolja.

(3) Mejne vrednosti emisij iz 2. točke prejšnjega odstavka se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT ali na podlagi predpisov iz 17. člena tega zakona, tako da se dosežena raven varstva okolja ne poslabša, pogoji in ukrepi iz 3. točke prejšnjega odstavka pa na podlagi predpisov iz 17., 19. in 20. člena tega zakona ali zaključkov o BAT, tako da se dosežena raven varstva okolja ne poslabša, pri čemer se upoštevajo tudi tehnične značilnosti naprave, možnost prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega, ne da bi bila zahtevana uporaba določene tehnike ali tehnologije.«.

V četrtem odstavku se za besedilom »mejnih vrednosti emisij v skladu« doda besedilo »z zaključki o BAT ali«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Če mejne vrednosti iz 2. točke drugega odstavka tega člena ali ukrepi in drugi pogoji obratovanja naprave iz 4. točke drugega odstavka tega člena niso predpisani ali za njih še ni uveljavljen zaključek o BAT, se določijo na podlagi referenčnega dokumenta BAT.«.

Deveti odstavek se črta.

V dosedanjem desetem odstavku, ki postane deveti odstavek, se za besedilom »kadar je to zahtevano« postavi piko, ostalo besedilo pa se črta.

Za novim devetim odstavkom se dodajo novi deseti, enajsti in dvanajsti odstavek, ki se glasijo:

»(10) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena lahko ministrstvo določi manj stroge mejne vrednosti emisij, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT, če se ne povzroči znatno onesnaženje in se ohranja visoka raven varstva okolja kot celote, pri čemer ta mejna vrednost ne sme presegati mejnih vrednosti emisij, predpisanih na podlagi 17. člena tega zakona.

(11) Mejne vrednosti iz prejšnjega odstavka se lahko določijo, če je iz ocene upravljavca naprave razvidno, da bi doseganje ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, kot so opisane v zaključkih o BAT, povzročilo nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje, zaradi geografskega položaja ali lokalnih okoljskih pogojev naprave ali njenih tehničnih značilnosti. Ocena mora biti izdelana v skladu z referenčnimi dokumenti BAT in drugimi dokumenti, ki jih v zvezi z določanjem mejnih vrednosti emisij in tehničnih ukrepov objavi Evropska komisija.

(12) Manj strogih mejnih vrednosti emisij iz desetega odstavka tega člena ni mogoče določiti, če bi bilo s tem ogroženo doseganje standardov kakovosti okolja iz 23. člena tega zakona ali če se naprava nahaja na območju iz 24. člena tega zakona.«

Dosedanji enajsti odstavek postane trinajsti odstavek.

11. člen

Za trinajstim odstavkom 77. člena se doda nov štirinajsti odstavek, ki se glasi:

»(14) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov lahko upravljavec naprave zaprosi ministrstvo za določitev manj strogih mejnih vrednosti v skladu z določbami enajstega odstavka 74. člena tega zakona, ministrstvo pa mu v roku iz osmega odstavka tega člena spremeni dovoljenje, če so izpolnjeni pogoji iz desetega, enajstega in dvanajstega odstavka 74. člena tega zakona.«.

Dosedanji štirinajsti odstavek postane petnajsti odstavek.

V dosedanjem petnajstem odstavku, ki postane šestnajsti odstavek, se besedilo »dvanajstega in trinajstega« nadomesti z besedilom »dvanajstega, trinajstega in štirinajstega«.

Dosedanji šestnajsti odstavek postane sedemnajsti odstavek.

12. člen

V prvem odstavku 78. člena se na koncu 5. točke beseda »ali« nadomesti s podpičjem.

V 6. točki se besedilo »določenih po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja« nadomesti z besedilom »ali doseganja ciljev upravljanja voda po predpisih o vodah ali«.

Za 6. točko se doda nova 7. točka, ki se glasi:

»7. na vsakih 10 let, če okoljevarstveno dovoljenje v tem času ni bilo spremenjeno zaradi razlogov iz 77. člena tega zakona ali razlogov iz 1. do 6. točke tega odstavka.«.

13. člen

V prvem odstavku 78.a člena se besedilo »njegovem podaljšanju,« nadomesti z besedilom »njegovi«.

14. člen

79. člen se spremeni tako, da se glasi:

»79. člen
(prenehanje dovoljenja)

Okoljevarstveno dovoljenje preneha veljati z odvzgom ali prenehanjem naprave ali upravljavca.«.

15. člen

82. člen se spremeni tako, da se glasi:

**»82. člen
(druge naprave in dejavnosti)**

(1) Upravljavec mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi za obratovanje druge naprave, ki ni določena s predpisom iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona, ali za opravljanje dejavnosti, če je s predpisi iz 17., 19. ali 20. člena tega zakona določena obveznost pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja.

(2) Naprava iz prejšnjega odstavka lahko začne obratovati, njen upravljavec pa lahko izvede spremembo iz drugega odstavka 85. člena tega zakona, za katero je treba spremeniti okoljevarstveno dovoljenje, le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se v primeru, če obratovanje naprave ali večja sprememba v njenem obratovanju zahteva gradnjo po predpisih o graditvi objektov, gradnja lahko začne šele po pridobitvi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(4) Za začetek gradnje se šteje začetek gradbenih del, s katerimi se začnejo izvajati konstrukcijski deli objekta ali ko se začne izkop ali nasip utrjevati s konstrukcijskimi elementi.

(5) Investitor mora začetek gradnje prijaviti inšpekciji, pristojni za varstvo okolja.«.

16. člen

V drugem odstavku 84. člena se za besedilom »kadar je to zahtevano« postavi piko, besedilo »razen v primeru iz 92. člena tega zakona« pa se črta.

Peti odstavek se črta.

Dosedanji šesti do osmi odstavek postanejo peti do sedmi odstavek.

17. člen

Drugi odstavek 85. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Upravljavec mora za vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave iz 82. člena tega zakona, ki je povezana z delovanjem ali razširitvijo naprave in lahko vpliva na okolje, ali spremembo dejavnosti ali glede upravljavca, vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja.«.

Za drugim odstavkom se dodajo novi tretji do šesti odstavek, ki se glasijo:

»(3) Vloga iz prejšnjega odstavka mora, poleg vsebin iz 83. člena tega zakona, vsebovati tudi opis sprememb naprave in opis vplivov nameravane spremembe na okolje ali dele okolja oziroma navedbo sprememb, kadar gre za spremembo upravljavca.

(4) V primeru, da je bilo za spremembo v obratovanju naprave, ki je predmet spremembe okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka, predhodno pridobljeno okoljevarstveno soglasje, ministrstvo pri odločitvi o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja upošteva tudi podatke in informacije iz poročila o vplivih spremembe v obratovanju naprave na okolje ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju.

(5) Ministrstvo odloči o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena v treh mesecih od prejema popolne vloge, odločbo pa pošlje tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju se nahaja naprava ali izvaja dejavnost.

(6) Za preverjanje in spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo ali dejavnost, ali njegovo spremembo po uradni dolžnosti, se smiselno uporabljajo določbe 78. člena tega zakona, razen 2. točke prvega odstavka.«.

Dosedanji tretji do sedmi odstavek postanejo novi sedmi do enajsti odstavek.

18. člen

86. člen se spremeni tako, da se glasi:

»86. člen (okoljevarstveno dovoljenje za obrat)

(1) Obrat iz 18. člena tega zakona lahko začne obratovati, njegov upravljavec pa lahko izvede spremembo iz tretjega odstavka 90. člena tega zakona, za katero je treba spremeniti okoljevarstveno dovoljenje, le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se v primeru, če obratovanje obrata ali večja sprememba v njenem obratovanju zahteva gradnjo po predpisih o graditvi objektov, gradnja lahko začne šele po pridobitvi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(3) Za začetek gradnje se šteje začetek gradbenih del, s katerimi se začnejo izvajati konstrukcijski deli objekta ali ko se začne izkop ali nasip utrjevati s konstrukcijskimi elementi.

(4) Investitor mora začetek gradnje prijaviti inšpekciji, pristojni za varstvo okolja.

(5) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov mora upravljavec območja, ki postane obrat zaradi razlogov, ki niso posledica spremenjenih dejavnosti ali naprav na območju obratovanja, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v roku, določenem v predpisu iz 18. člena tega zakona.«.

19. člen

87. člen se spremeni tako, da se glasi:

»87. člen
(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega člena mora vsebovati zlasti podatke o upravljavcu obrata, značilnostih obrata, ukrepih za preprečevanje večje nesreče ter zmanjšanju njenih posledic in ukrepih v primeru dokončnega prenehanja obrata.

(2) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino in sestavine vloge iz prejšnjega odstavka.«.

20. člen

V tretjem odstavku 89. člena se 4. točka spremeni tako, se glasi:

»4. določitev ukrepov v primeru prenehanja obrata ali dokončnega prenehanja obrata, ki se nanašajo zlasti na zmanjšanje količine ali spremembo nevarnih snovi oziroma njihovo odstranitev iz obrata.«.

21. člen

V prvem odstavku 90. člena se na koncu 5. točke beseda »ali« nadomesti z vejico, na koncu 6. točke se pika nadomesti z besedo »ali« in doda nova 7. točka, ki se glasi:

»7. na zahtevo ministrstva, kadar je to upravičeno zaradi novih dejstev ali spoznanj s področja večjih nesreč, vključno s spoznanji, ki so rezultat analize nesreč in spoznanj v zvezi z oceno nevarnosti.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Upravljavec obrata mora pri spreminjanju ali dopolnjevanju zasnove zmanjšanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila zagotoviti sledljivost sprememb in

dopolnitev ter na spremenjenih ali dopolnjenih delih navesti datum spremembe ali dopolnitve.«.

Dosedanja drugi in tretji odstavek, ki postaneta tretji in četrti odstavek, se spremenita tako, da se glasita:

- »(3) Upravljavec mora vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, če:
1. je izvedel spremembo ali dopolnitev zasnove zmanjšanja tveganja ali varnostnega poročila, ki znatno vpliva na preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic,
 2. namerava izvesti spremembo, zaradi katere se spremeni razvrstitev obrata, ali
 3. namerava spremeniti vrsto ali količino nevarnih snovi, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju.

(4) Vloga za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja mora vsebovati spremenjeno oziroma dopolnjeno zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila z nedvoumno prikazanimi spremembami ali dopolnitvami.«.

Dosedanji četrti do šesti odstavek postanejo peti do sedmi odstavek.

22. člen

V drugem odstavku 91. člena se vejica za besedilom »79. člena tega zakona« nadomesti s piko, ostalo besedilo pa se črta.

23. člen

Za 91. členom se dodajo novi 91.a, 91.b in 91.c člen, ki se glasijo:

»91.a člen (odvzem okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje z odločbo odvzame, če upravljavec izvede večjo spremembo v obratovanju obrata, pa tega ne prijavi v skladu z 90. členom tega zakona, ali na predlog pristojnega inšpektorja, če upravljavec v določenem roku ne izvrši njegove pravnomočne odločbe o uskladitvi obratovanja obrata s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja ali s predpisi iz 18. člena tega zakona, ki se nanašajo na delovanje obrata.

(2) Odvzem okoljevarstvenega dovoljenja učinkuje od dneva dokončnosti odločbe, s katero je bil izrečen.

(3) Ministrstvo pošlje odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju je obrat.

91.b člen (prenehanje obrata)

(1) Če namerava upravljavec obrata zmanjšati ali spremeniti nevarne snovi v obratu, tako da ne izpolnjuje pogojev za razvrstitev v obrat v skladu s predpisom iz 18. člena tega zakona, mora o tem pisno obvestiti ministrstvo in pristojno inšpekcijo, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke o izvedenih ukrepih, ki so v okoljevarstvenem dovoljenju določeni za primer prenehanja obrata.

(3) Pristojna inšpekcija na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka opravi izredni inšpekcijski pregled obrata, o tem pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu.

(4) Če pristojna inšpekcija ob izrednem inšpekcijskem pregledu ugotovi, da so ukrepi, določeni v okoljevarstvenem dovoljenju za primer prenehanja obrata izvršeni, ministrstvo izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja in o prenehanju obrata.

(5) Z dnem pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka obrat preneha biti obrat.

(6) Ministrstvo pošlje odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju je obrat.

91.c člen (dokončno prenehanje obrata)

(1) Upravljavec, ob stečaju pa stečajni upravitelj, mora ministrstvo in pristojno inšpekcijo pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja obrata iz 86. člena tega zakona, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke o izvedenih ukrepih, ki so v okoljevarstvenem dovoljenju določeni za primer dokončnega prenehanja obrata.

(3) Pristojna inšpekcija na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka opravi izredni inšpekcijski pregled obrata, o tem pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu.

(4) Če pristojna inšpekcija ob izrednem inšpekcijskem pregledu ugotovi, da so ukrepi, določeni v okoljevarstvenem dovoljenju za primer dokončnega prenehanja obrata izvršeni, ministrstvo izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja in o dokončnem prenehanju obrata.

(5) Z dnem pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka obrat preneha biti obrat.

(6) Ministrstvo pošlje odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju je obrat.«.

24. člen

92. člen se črta.

25. člen

Za drugim odstavkom 94. člena se dodata nov tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Ministrstvo izda upravljavcu naprave iz 17., 20. ali 68. člena tega zakona ali izvajalcu dejavnosti iz 19. ali 20. člena tega zakona dovoljenje za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja, če takšno izjemo omogočajo predpisi EU, ki veljajo neposredno in se nanašajo na obratovanje določene naprave ali izvajanje določene dejavnosti.

(4) Ministrstvo pošlje dovoljenje iz prejšnjega odstavka tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere se nahaja naprava ali izvaja dejavnost.«.

26. člen

V petem odstavku 101. člena se črta besedilo », pri čemer upošteva tudi zaključke o BAT, ki se nanašajo na monitoring,«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Ne glede na prejšnji odstavek, se za naprave iz 68. člena tega zakona uporablja obseg in metodologija obratovalnega monitoringa iz zaključkov o BAT, razen če bi se s tem zmanjšala dosežena raven varstva okolja.«.

27. člen

Šesti odstavek 104. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Evidenca upravljavcev naprav in obratov ter izvajalcev dejavnosti, ki morajo svojo napravo, obrat ali dejavnost prijaviti ministrstvu, vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež upravljavca naprave ali obrata ter kraj naprave ali obrata in izvajalca dejavnosti,
2. opis naprave ali obrata in dejavnosti, ki v njej poteka, ali opis dejavnosti, ki se opravlja, in
3. druge podatke, določene v predpisu iz 17., 18., 19. in 20. člena tega zakona.«.

28. člen

Za četrtem odstavkom 105. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Poleg podatkov iz drugega odstavka tega člena, vsebuje informacijski sistem okolja tudi podatke o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic, ki jih podrobneje predpiše vlada v predpisu iz 18. člena tega zakona.«.

29. člen

V prvem odstavku 108. člena se v 7. točki besedilo »in okoljevarstvena dovoljenja« nadomesti z besedilom »okoljevarstvena dovoljenja in dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov«.

30. člen

V drugem odstavku 110. člena se v 9. točki besedilo »povzročitelj tveganja« nadomesti z besedilom »upravljavec obrata«.

V petem odstavku se pika nadomesti z vejico in doda besedilo: »razen, če gre za podatek o emisijah.«.

31. člen

Za prvim odstavkom 110.e člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Potrebni ukrepi iz prejšnjega odstavka, ki jih mora v primeru nastanka okoljske škode izvesti njen povzročitelj, obsegajo vse izvedljive ukrepe, s katerimi je mogoče takoj nadzirati, obvladati, odstraniti ali kako drugače ravnati z onesnaževali oziroma drugimi dejavniki škode, da se omeji ali prepreči nadaljnjo okoljsko škodo in škodljive vplive na zdravje ljudi ali nadaljnje zmanjševanje koristne vloge, ki jo ima poškodovani del okolja za drug del okolja ali za človeka.«.

Dosedanji drugi do deveti odstavek postanejo tretji do deseti odstavek.

32. člen

Za četrtem odstavkom 112. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Višina okoljske dajatve se določi tako, da je enaka mejnim stroškom onesnaževanja.«.

33. člen

Šesti odstavek 113. člena se črta.

34. člen

V četrtem odstavku 130.b člena se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »CER pa le v primeru, če je bil izdan za nove projekte, ki so se začeli od leta 2013 dalje v državah, ki se v skladu z merili Organizacije Združenih narodov štejejo za najmanj razvite.«.

35. člen

Drugi odstavek 139.e člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ministrstvo izračuna za vsakega operaterja zrakoplova tudi količino emisijskih kuponov za posamezno leto, tako da skupno količino iz prejšnjega odstavka deli s številom polnih koledarskih let, ki so ostala v obdobju, na katero se razdelitev nanaša.«.

36. člen

146.g člen se spremeni tako, da se glasi:

»146 g. člen
(odločba)

(1) Sklad odloči o pravici vlagatelja do pridobitve sredstev Sklada in drugih sredstev, s katerimi Sklad upravlja, z odločbo.

(2) Z odločbo iz prejšnjega odstavka se določi:

1. namen, za katerega se sredstva dodeljujejo,
2. višino dodeljenih sredstev,
3. rok za izvedbo naložbe, za katero se sredstva dodeljujejo,
4. pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, za pridobitev sredstev in rok za njihovo izpolnitev,
5. rok za predložitev dokumentacije za izplačilo dodeljenih sredstev in
6. druga vprašanja, ki jih določajo splošni pogoji poslovanja Sklada glede na namen dodeljenih sredstev oziroma določila javnega poziva ali javnega razpisa.

(3) V postopku odločanja o pravici vlagatelja do pridobitve sredstev Sklada in drugih sredstev, s katerimi Sklad upravlja, Sklad ne sme izdati delne ali začasne odločbe.

(4) Sklad izda odločbo iz prvega odstavka tega člena najpozneje v 90 dneh od prejema popolne vloge.

(5) Če je vloga nepopolna ali nerazumljiva, Sklad vlagatelja najkasneje v roku 30 dni od dne vložitve vloge pozove na odpravo pomanjkljivosti v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Glede vrstnega reda popolnih vlog se šteje, da je bila vloga vložena takrat, ko je bila vložena vloga, s katero so pomanjkljivosti pravočasno odpravljene.

(6) Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor. Zoper druge posamične akte Sklada, izdane v postopku za dodelitev sredstev sklada namenskega premoženja Sklada in drugih sredstev, s katerimi Sklad upravlja, ni pritožbe.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je pritožba zoper odločbo, s katero je bil izbran zasebni partner za izvedbo statusnega partnerstva (kapitalski vložki, drugi finančni instrumenti), dovoljena. O pritožbi odloči minister v roku 60 dni.«.

37. člen

146.h člen se spremeni tako, da se glasi:

»146 h. člen
(odvzem pravice do pridobljenih sredstev)

(1) Pravico do pridobljenih sredstev Sklad odvzame z odločbo, če upravičenec:

1. pridobljenih sredstev deloma ali v celoti ne uporabi za namen, določen z odločbo;
2. naložbe ne izvede v roku, določenem z odločbo, ali v dodatnem daljšem roku, ki ga s sklepom določi Sklad;
3. ne izpolni pogojev za pridobitev sredstev v roku, določenem z odločbo, ali v dodatnem daljšem roku, ki ga s sklepom določi Sklad;
4. ne predloži dokumentacije v roku, določenem z odločbo, ali v dodatnem daljšem roku, ki ga s sklepom določi Sklad;
5. onemogoči ali ovira nadzor nad namensko uporabo pridobljenih sredstev ali
6. ne izpolni drugih določil splošnih pogojev poslovanja Sklada glede na namen dodeljenih sredstev oziroma določila javnega poziva ali javnega razpisa.

(2) Uvedba postopka odvzema pravice do pridobljenih sredstev zadrži izvrševanje pravice do pridobljenih sredstev.

(3) Po pravnomočnosti odločbe o odvzemu pravice do pridobljenih sredstev mora upravičenec vrniti morebitna že izplačana sredstva Skladu v 15 dneh.«.

38. člen

V četrtem odstavku 148. člena se za besedo »predpiše« doda besedilo »način oblikovanja in določanja cene,«.

39. člen

Četrty odstavek 156. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Inšpekcijski nadzor nad osebami, ki morajo imeti okoljevarstveno dovoljenje ali potrdilo za ravnanje z odpadki iz 20. člena tega zakona redno opravlja inšpekcija v skladu z načrtom nadzora, ki ga sprejme za tri leta.«.

40. člen

Za 156.a členom se doda nov 156.b člen, ki se glasi:

»156.b člen
(načrtovanje inšpekcijskega nadzora za obrate)

(1) Inšpekcija iz prvega odstavka 156. člena izvaja inšpekcijski nadzor obratov, v okviru katerega načrtovano in sistematično preverja tehnične ali organizacijske sisteme ali sisteme vodenja in upravljanja v obratu, s katerimi upravljavec obrata prikaže, da:

1. glede na značilnosti dejavnosti obrata izvaja ustrezne ukrepe za preprečevanje večjih nesreč;
2. zagotavlja ustrezne ukrepe za omejevanje posledic večjih nesreč v obratu in zunaj njega;
3. podatki in informacije iz zasnove zmanjševanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila primerno odražajo razmere v obratu;
4. so bile javnosti zagotovljene informacije v skladu s predpisom iz 18. člena tega zakona.

(2) Inšpekcija iz prvega odstavka tega člena izvaja inšpekcijski nadzor upoštevajoč značilnosti posameznega obrata, in neodvisno od tega, ali je za obrat izdano okoljevarstveno dovoljenje ali izdelano varnostno poročilo ali zasnova zmanjševanja tveganja za okolje.

(3) Inšpekcija iz prvega odstavka tega člena mora za izvajanje nadzora iz prvega odstavka tega člena pripraviti načrt nadzora obratov.

(4) Načrt iz prejšnjega odstavka vsebuje:

1. splošno oceno varstva pred večjimi nesrečami,
2. geografsko območje in seznam obratov, ki ga zajema,
3. seznam skupin obratov z možnimi verižnimi učinki v skladu s predpisom,

4. seznam obratov, za katere bi lahko posamezna zunanja tveganja ali viri nevarnosti povečali tveganje ali posledice večje nesreče,
5. postopke rednega inšpekcijskega nadzora, vključno s programi za takšen nadzor v skladu s šestim odstavkom tega člena,
6. postopke za izredne inšpekcijske preglede v skladu z osmim odstavkom tega člena,
7. način sodelovanja med različnimi inšpekcijskimi organi.

(5) Inšpekcija iz prvega odstavka tega člena mora inšpekcijski načrt iz prejšnjega odstavka redno preverjati in po potrebi spremeniti.

(6) Inšpekcija na podlagi inšpekcijskega načrta iz četrtega odstavka tega člena redno pripravlja in izvaja programe rednega inšpekcijskega nadzora vseh obratov, ki vključujejo pogostost pregledov na kraju samem za različne vrste obratov. Obdobje med dvema zaporednima pregledoma na kraju ne sme biti daljše od enega leta za obrate večjega tveganja in treh let za obrate manjšega tveganja, razen če je pristojni organ izdelal inšpekcijski program na podlagi sistematične ocene nevarnosti večjih nesreč za določen obrat.

(7) Sistematično ocenjevanje nevarnosti določenega obrata temelji na:

1. možnih učinkih tega obrata na človekovo zdravje in okolje;
2. evidencah o izpolnjevanju zahtev tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov glede preprečevanja večjih nesreč in zmanjševanja njihovih posledic;
3. upoštevanju ugotovitev drugih inšpekcijskih pregledov, izvedenih v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(8) Izredni inšpekcijski pregledi se izvajajo v povezavi s pritožbami, nesrečami in skorajšnjimi nesrečami, izrednimi dogodki in primeri neskladnosti takoj, ko je to mogoče.

(9) Če je bila med inšpekcijskim pregledom ugotovljena večja neskladnost s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, mora inšpekcija v šestih mesecih izvesti dodaten inšpekcijski pregled.«.

41. člen

V 161. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 75.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

- 1. nima okoljevarstvenega dovoljenja za predelovanje ali odstranjevanje odpadkov (drugi odstavek 20. člena),**
- 2. zbira ali prevaža ali posreduje pri zagotavljanju predelave ali odstranjevanja odpadkov, pa nima odločbe o izpolnjevanju pogojev (tretji odstavek 20. člena),**
- 3. nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave iz 68. člena tega zakona ali ni prijavila začetka gradnje naprave ali obratuje v nasprotju z okoljevarstvenim dovoljenjem (prvi in četrti odstavek 68. člena in prvi odstavek 74. člena),**
- 4. izvaja poseg brez okoljevarstvenega soglasja ali v nasprotju z njim (prvi odstavek 63. člena),**
- 5. nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave ali izvajanje dejavnosti iz 82. člena tega zakona ali ni prijavila začetka gradnje ali naprava**

- obratuje v nasprotju z okoljevarstvenim dovoljenjem (prvi in peti odstavek 82. člena in četrti odstavek 84. člena),
6. nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje obrata ali ni prijavila začetka gradnje ali obrat obratuje v nasprotju z okoljevarstvenim dovoljenjem (prvi in četrti odstavek 86. člena in drugi odstavek 89. člena),
 7. za obratovanje naprave, v kateri se izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov, ni pridobila dovoljenja za njihovo izpušcanje (prvi odstavek 118. člena) ali
 8. če v predpisanem roku ne pošlje zahteve oziroma ne predloži načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov (drugi in tretji odstavek 139.a člena).«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

42. člen

(1) Predpisi, izdani na podlagi 18. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15), veljajo do uveljavitve novih.

(2) Postopki za podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 68. člena, napravo ali dejavnost iz 82. člena in obrat iz 86. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15), začeti do uveljavitve tega zakona, se ustavijo.

(3) Za okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi 68., 82. in 86. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) se šteje, da so bila izdana za nedoločen čas, ministrstvo pa mora ob prvi spremembi okoljevarstvenega dovoljenja oziroma najpozneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona ta dovoljenja uskladiti s spremenjenimi določbami 69., 82. in 86. člena zakona.

(4) Imetnik okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki je bilo izdano na podlagi 68. ali 82. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) pred 1. septembrom 2012, rok za prilagoditev te naprave zahtevam predpisa, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo pa je določen z rokom izteka veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, mora prilagoditi obratovanje naprave do tega roka.

(5) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, začeti pred uveljavitvijo predpisa iz enajstega odstavka 74. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) in ne dokončani do uveljavitve tega zakona, se dokončajo v skladu s četrtim, petim in šestim odstavkom 70. člena in spremenjenega 74. člena zakona.

(6) Postopki prijave nameravanih sprememb v obratovanju naprave iz 82. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo,

49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15), začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se ustavijo.

(7) Ministrstvo razveljavi pravnomočna okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi 82. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) istemu upravljavcu za obratovanje iste naprave ali izvajanje iste dejavnosti ob prvi spremembi katerega izmed njih in izda eno okoljevarstveno dovoljenje, v katerem določi vse obveznosti iz razveljavljenih okoljevarstvenih dovoljenj.

(8) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obrat na podlagi 86. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15).

(9) Inšpekcija iz prvega odstavka 156. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) pripravi prvi načrt inšpekcijskega nadzora iz 40. člena tega zakona najkasneje v dvanajstih mesecih od uveljavitve tega zakona.

43. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.